

EEN MAAT- SCHAPPELIJKE ROEPING

Een week is een week. Die duurt zeven dagen, of je 'm nou op maandag of op zondag laat beginnen. Toch maakt het verschil; willen we rekenen in het ritme van de wekelijkse eerste werkdag of in dat van de dag des Heeren? Vier Leidse alumni vertellen over hun werk in het domein van de essentiële vragen des levens.

TEKST: PIETER VAN DEN BLINK BEELD: MARTIJN DE VRIES

Priester Antoine Bodar kiest

ervoor om bij het maken van een afspraak de weken te laten lopen van zondag tot zondag. Het doet je even beseffen hoezeer het leven doorgaans is ingedeeld in kantooruren. De tweede alumnus die we voor deze rubriek te spreken krijgen, is Dick Engberts, hoogleraar op het gebied van de normatieve aspecten van de geneeskunde. Tot zijn grote tevredenheid mag hij 'de hele dag nadenken over de vraag wat goed en billijk is in de zorg, en daar onderzoek naar doen en onderwijs over geven.' Claartje Kruijff preekt als lid van een oecumenisch team in de Amsterdamse Dominicuskerk. 'Preken is een gekke vorm van communicatie, want niemand zegt iets terug.' Ruben van Zwieten is met zijn 27 jaar de jongste alumnus die in deze rubriek figureert. Hij is dominee en zakenman, en 'voornemens om duidelijk te zeggen wat er niet goed is in deze wereld.'

Wie deze vier individuen ontmoet en aanhoort, krijgt de neiging om, met een

variant op het evangelie van Johannes, te zeggen: 'In het huis van de Alma Mater zijn vele woningen.' Ze zijn alle vier uit hetzelfde Leidse hout gesneden, maar toch zeer verschillende persoonlijkheden. Eén ding hebben ze gemeen. Een eigenschap die, zoals Antoine Bodar het zegt 'hóort bij Leiden.' En dat is? 'Een zekere retoriek, dat je wel uit je woorden kunt komen.'

Dat kunnen ze inderdaad. Het woord is vlees geworden, om nogmaals met de apostel te spreken. Bodar zelf, die het grootste deel van het jaar in een Romeins priesterhuis woont maar regelmatig in Nederland is, onder meer om de liturgie te verzorgen in de Sint Jan te Den Bosch, spant de kroon. Hij preekt, schrijft, polemiseert, vertelt en krijgt binnenkort zijn eigen glossy, Antoine. Dick Engberts heeft een niet minder groot talent voor het vertellen van een verhaal, maar hij stelt monter vast: 'De zinnen waarin ik spreek, zijn te lang om mee op televisie te komen.' Ook bij het luisteren naar Claartje Kruijff en Ruben van

Zwieten, beiden jonge en presentabele vertegenwoordigers van de zoektocht naar zingeving in het bestaan, dringt de uitdrukking "Leidse bek" zich op.

Het mondelinge, het gesprek

met de ander, speelt een grote rol in het werk van deze alumni. Antoine Bodar krijgt veelvuldig bezoek van mensen die hun zielenood bij hem willen ledigen. Dick Engberts is het aanspreekpunt voor artsen in het LUMC die op een ethische vraag stuiten in hun altijd onvoorspelbare praktijk. Claartje Kruijff begeleidt nu voor het eerst een aanstaand bruidspaar op weg naar het sacrament van het huwelijk. Voor Ruben van Zwieten is dat al langer een belangrijk onderdeel van zijn werk.

'Die voorgesprekken zijn het echte werk', vertelt Van Zwieten. 'De preek op de huwelijksdag doet vaak veel, maar uiteindelijk ben je toch gewoon de dominee, die na afloop wordt genoemd in hetzelfde rijtje als de band die zo leuk was, de ceremo- »

'Als docent had ik een problematische relatie met de universiteit, maar als ik er nu weer ben, voelt dat als thuis-komen'

DR. ANTOINE BODAR (1944) volgde diverse studies, waaronder Perswetenschappen, Geschiedenis, Filosofie en Kunstgeschiedenis, voordat hij in 1986 aan een studie Theologie begon. Na zijn priesterwijding in 1992 was hij werkzaam in Amsterdam, Haarlem en Den Bosch, totdat hij naar Rome vertrok in 2006 om vicerector te worden van Anima Rome. Bodar doceerde onder meer Kunstgeschiedenis in Leiden en aan de Open Universiteit. Hij is sinds 2006 bijzonder hoogleraar aan de Universiteit Tilburg.